

Petőfi Sándor: János vitéz

1. OLVASSÁTOTK EL A JÁNOS VITÉZ 7–10., 17., 20., 23–24. FEJEZETÉT!

2. A SZÖVEG ELOLVASÁSA UTÁN GYŰJTSÉTEK ÖSSZE, HOGY

- Milyen kalandokat él át?
 - Képzeljétek el minél több jelenetet robotokkal!
 - Milyen építőelemekre, motorokra, érzékelőkre lehet szükség?
-

3. AZ EGYES ROBOTOK ELKÉSZÍTÉSE UTÁN KELTSÉTEK ÉLETRE JÁNOS VITÉZ KALANDOS VÁNDORÚTJÁT!

- János vitéz nyomkövetéssel haladjon az „útján”!
 - Az egyes jelenetek a műnek megfelelő sorrendben keljenek életre!
 - A robotok segítségével játsszátok el a jeleneteket!
-

JÁNOS VITÉZ

- Olvassátok el a mű 7. fejezetét!

- Milyennek képzelitek János vitézt a lován?
- Építsétek meg!
- Szervomotorral oldjátok meg, hogy a ló rázni tudja a fejét, János vitéz pedig fel tudja emelni a karját!
- Az egész robot tudjon nyomkövető módban haladni!

7. fejezet

*Jancsi már hetedhét országon túl jára,
Nem is igen gondolt a zsványtanyára;
Egyszerre valami csillámlott előtte,
Hát sugarát a nap fegyverekre lőtte.*

*Katonák jövének, gyönyörű huszárok,
A nap fénye ezek fegyverén csillámlott;
Alattok a lovak tomboltak, prüsszögtek,
Kényesen rázták szép sörényes fejüket.*

*Mikor őket Jancsi közeledni látta,
Alig fért meg szíve a bal oldalába'
Mert így gondolkodott: "Ha befogadnának,
Be örömetst mennék én is katonának!"*

*Amint a katonák közelébe értek,
Ily szavát hallotta Jancsi a vezérnek:
"Vigyázz, földi! bizony rálépsz a fejedre...
Mi ördögért vagy úgy a búnak eredve?"*

*Jancsi pedig szólott fohászkodva nagyot:
"Én a kerek világ bujdosója vagyok;
Ha kegyelmetekkel egy sorba lehetnék,
A ragyogó nappal farkasszemet néznék."*

*Szólt megint a vezér: "Jól meggondold, földi!
Nem mulatni megyünk, megyünk öldökölni.
Rárontott a török a francia népre;
Franciáknak megyünk mi segedelmére."*

*"Hát hisz akkor én meg még jobban szeretném,
Ha magamat lóra, nyeregbe vethetném;
Mert ha én nem ölök, engem öl meg a bú -
Nagyon kívánt dolog nekem a háború.*

*Igaz, hogy eddig csak szamarat ismértem,
Mivelhogy juhászság volt a mesterségem.
De magyar vagyok, s a magyar lóra termett,
Magyarnak teremt az isten lovat, nyeretget."*

*Sokat mondott Jancsi megeredt nyelvével,
De még többet mondott sugárzó szemével;
Nagyon természetes hát, hogy a vezérnek
Megtetszett, és be is vette közlegénynek.*

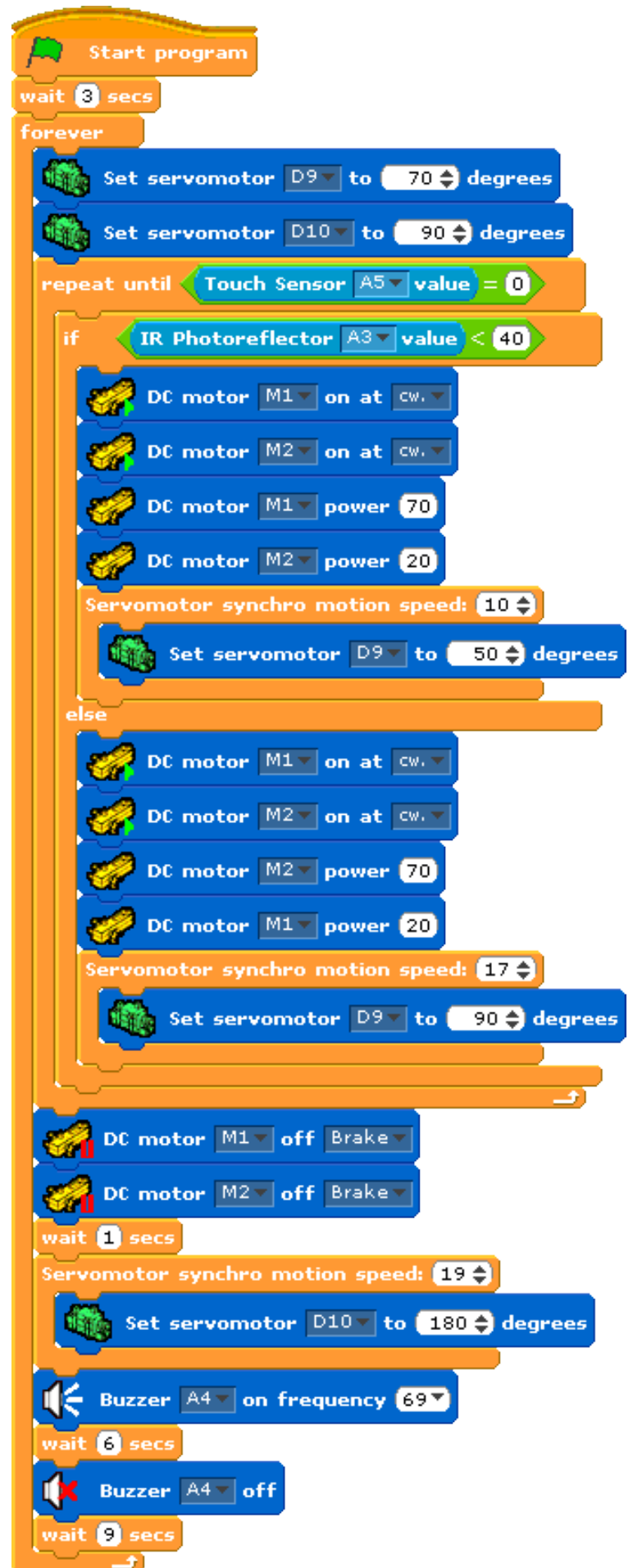
*Cifra beszéd kéne azt elősorolni,
A vörös nadrágban mit érezett Jancsi,
Mit érezett, mikor a mentét fölkapta,
S villogó kardját a napnak megmutatta.*

*Csillagokat rúgott szilaj paripája,
Mikor Jancsi magát fölvetette rája,
De ő keményen űlt rajta, mint a cövek,
A földindulás sem rázhatta volna meg.*

*Bámulói lettek katonapajtási,
Nem győzték szépségét, erejét csodálni,
És amerre mentek, s beszállásozának,
Induláskor gyakran sírtak a leányok.*

*Lyányokra nézve ami Jancsit illeti,
Egyetlenegy leány sem tetszett őneki,
Az igaz, hogy noha sok földet bejára,
Sehol sem akadt ő Iluska párjára.*

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

DÍSZLET

- Gondosan olvassátok el a 8–9–10. fejezetet!
- Építsetek díszletet a robotoknak a szöveg szerint!

8. fejezet

Nos hát ment a sereg, csak ment, csak mendegélt,
Tatárországnak már elérte közepét;
De itten reája nagy veszedelem várt:
Látott érkezni sok kutyafejű tatárt.

Kutyafejű tatár népek fejedelme
A magyar sereget ekkép idvezelte:
"Hogy mikép mertek ti szembeszállni velünk?
Tudjátok-e, hogy mi emberhússal élünk?,"

Nagy volt ijedtsége szegény magyaroknak,
Minthogy a tatárok ezerannyin voltak;
Jó, hogy akkor azon a vidéken jára
Szerecsenországnak jószívű királya.

Ez a magyaroknak mindjárt pártját fogta,
Mert Magyarországot egyszer beutazta,
S ekkor Magyarország jámbor lelkű népe
Igen becsületes módon bánt ővéle.

El sem feledte ezt a szerecsen király:
Azért a magyarok védelmére kiáll,
S a tatár császárral, kivel jóbarát volt,
Kiengesztelésül ily szavakat váltott:

"Kedves jóbarátom, ne bántsd e sereget,
Legkisebbet sem fog ez ártani neked,
Igen jól ismerem én a magyar népet,
Kedvemért bocsásd át országodon őket."

"A kedvedért, pajtás, hát csak már megteszem."
Szólt kibékülve a tatár fejedelem,
De még meg is írta az úti levelet,
Hogy senki se bántsa a magyar sereget.

Az igaz, hogy nem is lett semmi bántása,
De mégis örült, hogy elért a határra,
Hogyne örült volna? ez a szegény vidék
Egyebet se' terem: medvehúst meg fűgét.

9. fejezet

Tatárország hegyes-völgyes tartománya
Messziről nézett a seregnek utána,
Mert jól bent vala már nagy Taljánországban,
Rozmárinfa-erdők sötét árnyékában.

Itt semmi különös nem történt népünkkel,
Csakhogy küszködni kellett a hideggel,
Mert Taljánországban örökös tél vagyton;
Mentek katonáink csupa havon, fagyon.

No de a magyarság erős természete,
Bármi nagy hideg volt, megbirkózott vele;
Aztán meg, ha fáztak, hát kapták magokat,
Leszálltak s hátokra vették a lovokat.

10. fejezet

Ekképen jutottak át Lengyelországba,
Lengyelek földéről pedig Indiába;
Franciaország és India határos,
De köztök az út nem nagyon mulatságos.

India közepén még csak dombok vannak,
De aztán a dombok mindig magasabbak,
S mikor a két ország határát elérik,
Már akkor a hegyek fölnyúlnak az égig.

Tudni való, hogy itt a sereg izzadott,
Le is hányt magáról dolmányt, nyakravalót...
Hogyne az istenért? a nap fejök felett
Valami egy óra-járásra lehetett.

Enni nem ettek mást, mint levegőget;
Ez olyan sűrű ott, hogy harapni lehet.
Hanem még italhoz is furcsán jutottak:
Ha szomjaztak, vizet felhőből facsartak

Elérték végtére tetejét a hegynek;
Itt már oly meleg volt, hogy csak éjjel mentek.
Lassacskán mehettek; nagy akadály volt ott:
Hát a csillagokban a ló meg-megbotlott.

Amint ballagtak a csillagok közepett,
Kukoricza Jancsi ekkép elmélkedett:
"Azt mondják, ahányszor egy csillag leszalad,
A földön egy ember élete megszakad.

Ezer a szerencséd, te gonosz mostoha,
Hogy nem tudom, melyik kinek a csillaga;
Nem kínzanád tovább az én galambomat -
Mert lehajítanám mostan csillagodat."

Eztán nem sokára lejtősen haladtak,
Alacsonyodtak már a hegyek alattok,
A szörnyű forróság szinte szűnni kezdett,
Mentül beljebb érték a francia földet.

GRIFFMADÁR

Olvassátok el a mű 17. fejezetét!

17. fejezet

(...)

*Azután a szikla tetején szétnézett,
Nem látott mást, csupán egy griffmadár-fészket.
A griffmadár épen fiait etette,
Jánosnak valami jutott az eszébe.*

*Odalopózkodott a fészkekhez lassan
És a griffmadárra hirtelen rápattan,
Oldalába vágja hegyes sarkantyúját,
S furcsa paripája hegyen-völgyön túlszállt.*

*Hányta volna le a madár nyakra-főre,
Lehányta volna ám, ha bírt volna véle,
Csakhogy János vitéz nem engedte magát.
Jól átszorította derekát és nyakát.*

*Ment, tudj' az isten hány országon keresztül;
Egyszer, hogy épen a nap az égre kerül:
Hát a viradatnak legelső sugára
Rásütött egyenest faluja tornyára.*

*Szent isten! hogy örült ennek János vitéz,
Az öröm szemébe könnycseppeket idéz;
A madár is, mivel szörnyen elfáradt már,
Vele a föld felé mindinkább közel jár.*

*Le is szállott végre egy halom tetején,
Alig tudott venni lélekzetet szegény,
János leszállt róla és magára hagyta,
És ment, elmerülve mély gondolatokba.*

(...)

- Építsétek meg a János vitézt a hátán utaztató griffmadarat!
- Szárnyával csapkodjon, miközben előrehalad!
- A megfelelő programozással oldjátok meg, hogy a két szárnya teljesen egyszerre csapkodjon!
- Mikor szállt le a griffmadár? Építsétek meg a jelenet környezetét, és programozzátok meg úgy a griffmadarat, hogy a szövegnek megfelelően viselkedjen!

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

ÓRIÁSOK ERDEJE

Olvassátok el a mű 17. fejezetét!

20. fejezet

(...)

*János az erdőben mindig beljebb haladt;
Sokszor meg-megállt a csodálkozás miatt,
Mert nem látott minden léptében-nyomában
Olyat, amit látott Óriásországban.*

*Volt ennek a tájnak sok akkora fája,
Hogy a tetejüket János nem is látta.
Aztán olyan széles volt a fák levele,
Hogy szűrnek is untig elég volna fele.*

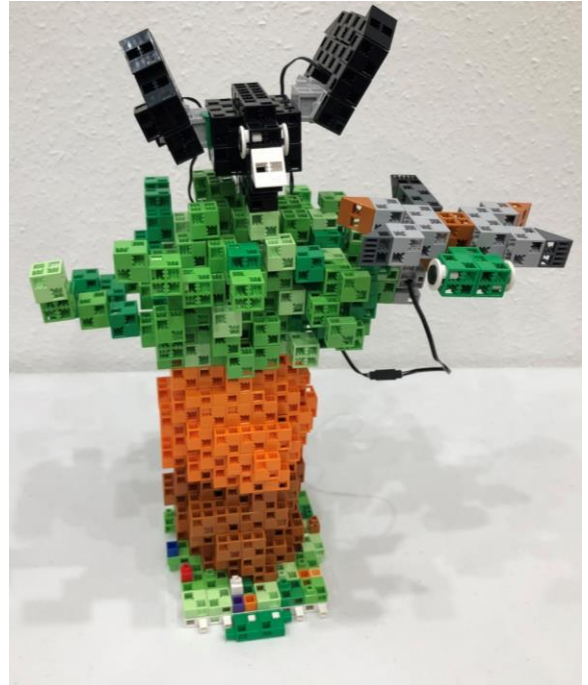
*A szunyogok itten akkorákra nőttek,
Hogy ökrök gyanánt is máshol elkelnének.
Volt is mit aprítani János szablyájának;
Mint hogy feléje nagy mennyiségben szálltak.*

*Hát még meg a varjúk!... hú, azok voltak ám!
Látott egyet űlni egyik fa sudarán,
Lehetett valami két mérföldre tőle,
Mégis akkora volt, hogy felhőnek vélte.*

*Így ballagott János bámulva mód nélkül.
Egyszerre előtte valami sötétül.
Az óriás király nagy fekete vára
Volt, ami sötéten szeme előtt állt.*

*Nem hazudok, de volt akkora kapuja,
Hogy, hogy... biz én nem is tudom, hogy mekkora,
Csakhogy nagy volt biz az, képzelni is lehet;
Az óriás király kicsit nem épített.*

(...)

- Építsétek meg az óriások erdejét és az abban látott állatokat a leírás szerint!
- Használjatok szervomotorokat a mozgatásukhoz!
- Programozzátok meg az állatokat úgy, hogy hangokat is adjanak!
- Építsétek meg az óriás király várát a leírás szerint!

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

ÁTKELÉS AZ ÓPERENCIÁS TENGEREN

Olvassátok el a mű 23. és 24. fejezetét!

23. fejezet

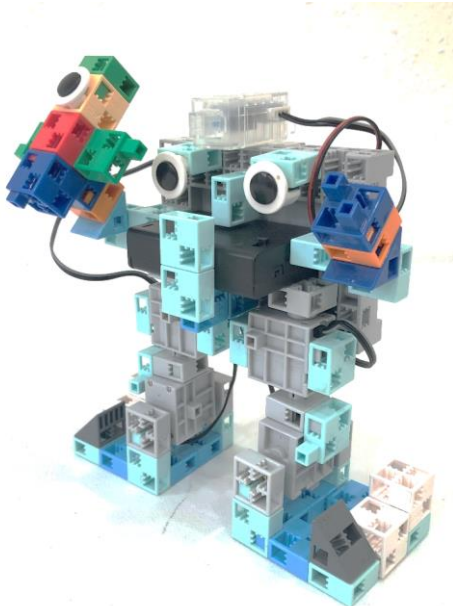
(...)

*De micsoda járat vetett téged ide?
Az óperenciás tenger ez, tudod-e?
Azért semmi áron által nem vihetlek,
Se vége, se hossza ennek a tengernek."*

*"Az óperenciás?" kiáltott fel János,
"Annál inkább vagyok hát kíváncsiságos;
De már így átmegek, akárhová jutok.
Van még egy mód hátra... a sípomba fuvok."*

*És megfújta sípját. A sípnak szavára
Egy óriás mindjárt előtte is áll.
"Át tudsz-e gázolni ezen a tengeren?"
Kérdi János vitéz "gázolj által velem."*

*"Át tudok-e?" szól az óriás és nevet,
"Meghiszem azt; foglalj a vállamon helyet.
Így ni, most kapaszkodj meg jól a hajamba."
És már meg is indult, amint ezt kimondta.*

24. fejezet

*Vitte az óriás János vitézünket;
Nagy lába egyszerre fél mérföldet lépett,
Három hétig vitte szörnyü sebességgel,
De a tulsó partot csak nem érhatték el.*

*Egyszer a távolság kékellő ködében,
Jánosnak valami akad meg szemében.
"Nini, ott már a part!" szólt megörvendezve.
"Biz az csak egy sziget," felelt, aki vitte.*

*János ezt kérdezte: "És micsoda sziget?"
"Tündérország, róla hallhattál eleget.
Tündérország; ott van a világnak vége,
A tenger azon túl tűnik semmiségbe."*

*"Vigy oda hát engem, hűséges jobbágyom,
Mert én azt meglátni fölötte kívánom."
"Elvihetlek," felelt az óriás neki,
"De ott életedet veszély fenyegeti.*

*Nem olyan könnyű ám a bejárás oda,
Őrizi kapuját sok iszonyú csoda..."
"Ne gondolj te azzal, csak vigy el odáig;
Hogy bemehetek-e vagy nem, majd elvállik."*

*Szófogadásra így inté az óriást,
Aki tovább nem is tett semmi kifogást,
Hanem vitte őtet és a partra tette,
És azután utját visszafelé vette.*

- Építsétek meg a kép alapján a lépegető óriást!
- Próbálkozzatok meg a 4 szervomotor programozásával, hogy lépegetésre bírjátok! Ehhez a programozáshoz sok türelemre lesz szükségetek!
- Ha szükséges, a lap hátoldalán megtaláljátok a programját.

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

```

Start program
call init function
wait 1 secs
forever if Touch Sensor A4 value = 0
  wait 3 secs
  repeat 2
    call left function
    call right function
  
```

```

init function
Set servomotor D9 to 90 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 90 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

left function
Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 120 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 0 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

right function
Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 0 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 120 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 120 degrees
Set servomotor D10 to 60 degrees
Set servomotor D11 to 90 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 90 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 120 degrees
Set servomotor D12 to 120 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 120 degrees
Set servomotor D10 to 60 degrees
Set servomotor D11 to 45 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 45 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 120 degrees
Set servomotor D12 to 135 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 90 degrees
Set servomotor D10 to 60 degrees
Set servomotor D11 to 90 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 90 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 90 degrees
Set servomotor D12 to 135 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 90 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 90 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```

```

Servomotor synchro motion speed: 10
Set servomotor D9 to 90 degrees
Set servomotor D10 to 90 degrees
Set servomotor D11 to 90 degrees
Set servomotor D12 to 90 degrees

```